

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **T.**, trvale bytom G., právne zastúpenej JUDr. J., advokátom v B., proti odporcovi: **Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Trnava**, Športová č. 10, Trnava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. p. MV-UHCP-RHCP-BA-TT-AV-9-10/2010 zo dňa 24.2.2010, o odvolaní navrhovateľky proti opravnému uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 10Sp/11/2010-39 zo dňa 24.5.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky opravné uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 10Sp/11/2010-39 zo dňa 24.5.2010 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým opravným uznesením opravil výrok rozsudku krajského súdu zo dňa 14.4.2010 č. k. 10Sp/11/2010-32 v časti sumy trov konania tak, že táto činí 536,61 €.

Vydanie opravného uznesenia odôvodnil tým, že v uvedenom rozsudku došlo k chybe, ktorú je potrebné kvalifikovať ako zjavné a okamžité zlyhanie v duševnej činnosti osoby, ktorá rozsudok vyhotovovala, keď išlo o chybu každému zrejmú, ktorej zrejmosť vyplývala z nesprávne uvedenej hodnoty úkonu predstavujúcej 1/6 výpočtového základu, ktorá činila 120,22 € a nie 166,47 €, ako bolo uvedené v rozsudku krajského súdu.

Proti opravnému uzneseniu podal právny zástupca odvolanie s odôvodnením, že vo vyúčtovaní trov bola tarifa zvýšená s použitím § 13 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhl.), vzhľadom k tomu, že navrhovateľka ani jej manžel nie sú občanmi SR, neovládajú slovenský jazyk a bolo nutné s nimi komunikovať v nemeckom jazyku, k čomu musel byť prizvaný tlmočník. Zdôraznil, že nutnosť komunikovať v cudzom jazyku nemôže ísť na ťarchu advokáta.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté opravné uznesenie potvrdiť dôvodiac, že v uvedenom prípade nešlo o žiadne mimoriadne ťažké, či časovo náročné úkony, rovnako tak bolo použité len právo SR a EÚ, ktoré advokát má ovládať a nemecký jazyk nie je jazykom exotickým, ale bežným jazykom EÚ, kde nie je ťažké zabezpečiť tlmočníka. Dodal tiež, že advokát pri úkone „účasť na pojednávaní“ žiadneho tlmočníka nevyužíval, no účtoval si zvýšené náklady aj za tento úkon.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zo spisu prvostupňového súdu zistil, že navrhovateľka sa opravným prostriedkom podaným na krajskom súde dňa 1.3.2010 domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia č. p. MV-UHCP-RHCP-BA-TT-AV-9-10/2010 zo dňa 24.2.2010, ktorým odporca zaistil navrhovateľku podľa § 62 ods. 1 písm. c/ zákona č. 48/2002 Z. z. na čas nevyhnutne potrebný a umiestnil ju v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Medved'ov.

Krajský súd na základe podaného opravného prostriedku uvedené správne rozhodnutie zrušil a odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľke trovy konania v sume 701,73 €. Pri výpočte trov konania vychádzal krajský súd z ich vyčíslenia advokátom navrhovateľky a za každý z troch úkonov priznal 166,47 € a prislúchajúci režijný paušál po 7,21 € ako i zvýšenie sumy o DPH a náhradu za stratu času. Krajský súd následne vydal opravné uznesenie týkajúce sa časti o trovách konania, v ktorom za každý z úkonov priznal odmenu v zmysle § 11 ods. 3 vyhl. v sume 120,22 €). Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že krajský súd ako v rozsudku tak i v opravnom uznesení do poučenia nesprávne uviedol, že proti nim odvolanie nie je prípustné, hoci v zmysle § 250ja ods. 1 OSP odvolanie prípustné je.

Podľa § 11 ods. 3 vyhl. **základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania v konaniach podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.** V dávkových veciach sociálneho poistenia, vo veciach sociálnych služieb a vo veciach preskúmania rozhodnutia o priestupkoch patrí odmena za jeden úkon právnej služby vo výške jednej trinástiny výpočtového základu.

Ustanovenie § 20a vyhl. obsahuje prechodné ustanovenie účinné od 1.6.2009, v zmysle ktorého za úkony právnych služieb vykonané pred dňom nadobudnutia účinnosti tejto vyhlášky patrí advokátovi odmena podľa doterajších predpisov.

Advokát navrhovateľky sa odvolával na ustanovenie § 13 ods. 1 vyhl., ktoré však v znení, v akom ho citoval on, už neplatí, bolo zmenené novelou vyhlášky s účinnosťou od 1.6.2009. Je zrejmé, že v zmysle prechodných a záverečných ustanovení uvedenej vyhlášky sa na predmetnú vec vzťahuje terajšie aktuálne znenie vyhlášky, keďže všetky úkony, za realizáciu ktorých bola advokátovi priznaná odmena, boli vykonané v roku 2010.

Krajský súd teda rozhodol správne, keď navrhovateľke priznal náhradu trov konania tak, že pri určení odmeny za úkony právnej služby vychádzal z § 11 ods. 3 veta prvá vyhl., v zmysle ktorého je v predmetnej veci základná sadzba tarifnej odmeny suma 120,22 €, ktorá predstavuje 1/6 z výpočtového základu, teda 1/6 zo sumy priemernej mesačnej mzdy v 1. polroku 2009 – 721,40 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP a § 250l ods. 2 OSP tak, že neúspešnej navrhovateľke trovy odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. júla 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová